

UTRECHTS ONBESTORVEN VERLEDEN III

toen het woordje inspraak nog niet de betekenis had die er tegenwoordig aan wordt toegekend en toen demonstreren onmogelijk was wegens het grote gebrek aan behaarden, nodig om de spandoeken te dragen, ook toen wisten de burgers eveneens op democratische wijze uiting te geven aan hun ontevredenheid over door de overheid genomen besluiten.

Aldus geschiedde in 1888 met de indiening van een door 478 Utrechters ondertekende petitie aan het College van Gedeputeerde Staten te Utrecht, verzoekende het besluit van de Gemeenteraad tot aankoop van het Oudwijkerveld voor een bedrag van f 34.500 te vernietigen. Men meende nl. dat de uitgave van zo'n groot bedrag — daarbij ge-

aangelegd en op 26 mei 1898 voor het publiek opengesteld.

Bij de troonsbestijging van H.M. Koningin Wilhelmina (6 september 1898) kreeg Utrechts gemeentebestuur het verzoek een herinneringsboom te planten in het nieuwe park en het plantsoen de naam te geven van Wilhelminapark.

De aantrekkelijkheid van het plantsoen werd nog verhoogd door de opening op 24 augustus 1911 van een paviljoen aan het bovineinde van de vijver. Een gezellig zitje dat, onder het genot van een consumptie, een schitterend uitzicht biedt over het fraaiste deel van het park.

In het park werd op 6 september 1968 een door de beeldhouwer Mari Andriessen vervaardigd standbeeld onthuld van H.M. Koningin Wilhelmina, zoals deze vorstin na vier jaren ballingschap voor het eerst voet op Nederlandse bodem zette.

De opsomming van deze bijzonderheden zijn bedoeld als opwekking tot het brengen van een bezoek aan het deze maand vijfenzeventig jaar zijnde Wilhelminapark. Nog is het daar mogelijk ongestoord frisse lucht in te ademen. Maar voor hoelang? Een antwoord hierop is zeer moeilijk te geven, want Utrecht springt met z'n natuurschoon wel eigenaardig om. Kijk slechts naar Janskerkhof, Maliebaan en Lucasbolwerk; ze zijn helaas verworpen tot openlucht parkeerterreinen.

W. F. van Schaverbeke

Het Wilhelminapark

steund door uitlatingen van vele gemeenteraadsleden — boven de gemeentelijke draagkracht zou uitgaan. Maar het genomen besluit bleef gehandhaafd en de thans levende generatie kan zich hierover verheugen. Door koop van het Oudwijkerveld (een zeer vruchtbaar stuk grond dat eens een eiland was in de Vecht toen deze zo'n duizend jaren geleden ergens als zijtak van de Rijn begon) werd een recreatieoord verkregen dat een sieraad van onze stad is geworden.

Voor de aanleg was een prijsvraag uitgeschreven met als resultaat, dat het ontwerp van de tuinarchitect H. Copijn te Groenekan werd bekroond. Naar dit ontwerp werd, in samenwerking en overleg met plantsoendienst der gemeente, het park

Bronnen en literatuur:

Utrecht, door dr. A. van Hulzen

Utrecht, stad, mensen en monumenten door

A. Graafhuis

Beelden in de stad Utrecht, door C. A. Schilp

Krant artikelen uit 1948.

Het Wilhelminapark in 1905.

